

Núm. de Causa: 3400089/2011
Núm. de Rotlle: TSJP-0000012/16

SENTÈNCIA 38-2016

PARTS:

Recurrent: Sra. MRF
Advocat: Sra. MBI

Recurrent: Sr. CJB
Advocat: Sra. PBV

Recurrents: Sr. JAM
Sr. MAM
en representació de la Sra. LMS
Advocat: Sr. EGD

Recorregut: Mgfc. Ministeri Fiscal

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, divuit de juliol de dos mil setze.

En els recursos d'apel·lació interposats contra la sentència de data 27 de gener de 2016 dictada pel M.I. Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida pel delictes major continuat d'apropiació indeguda amb un perjudici d'un valor superior a 6.000 euros, en concurs medial amb el delictes menor continuat de modificació d'enregistrament tècnic, els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent la **M. I. Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el M.I. Tribunal de Corts dictà sentència de data 27 de gener de 2016 amb la següent part dispositiva:

“FALLEM: que hem de condemnar i condemnem els processats CJB i MRF, com a responsables en concepte d'autors, d'un delictes major continuat d'apropiació indeguda amb un perjudici d'un valor superior a 6.000 euros, en concurs medial amb el delictes menor continuat de modificació d'enregistrament tècnic, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de TRES ANYS DE PRESÓ, dels quals UN FERM, amb abonament del temps ja complert preventivament i LA RESTA CONDICIONAL, així com al pagament de les despeses processals causades, inclosos honoraris d'advocat de l'acusació particular, a determinar en període d'execució de sentència.

En concepte de responsabilitat civil, els processats CJB i MRF indemnitzaran solidàriament a la perjudicada LMS en l'import total de DOS CENTS QUARANTA TRES MIL QUATRE-CENTS SIS EUROS (243.406 €).

Ratifiquem l'embargament decretat al seu dia respecte dels vehicles propietat dels processats i el saldo dels diferents comptes bancaris situats en bancs andorrans i portuguesos, així com dels bens immobles adquirits a Portugal.”

II.- RESULTANT: que la sentència es recolza en els següents fets provats: *“Són fets provats i així es declara que des del mes d'octubre de l'any 2008 i fins el 21 de setembre de l'any 2011, el matrimoni format pels processats CJB, nascut el dia X de X de 1971, i MRF, nascuda el dia X d'X de 1969, ambdós de nacionalitat portuguesa i sense antecedents penals, posats de comú acord i aprofitant la seva condició de treballadors que portaven per compte de la propietat l'estació de servei P. radicada al R., realitzaren vendes de carburant i articles de la botiga, majoritàriament tabac, tot obviant dipositar a la caixa registradora de l'establiment i fent seus els diners derivats de les transaccions, no facturant algunes de les operacions, activitat que fou detectada pels propietaris en constatar un diferencial important entre les compres a l'únic proveïdor, S., i les vendes als clients en els comptes financers del negoci.*

Que els processats CJB i MRF sostragueren nombrosos cartrons de tabac de la botiga, mitjançant l'acció de no registrar la seva venda, constatant la propietat la desaparició d'una quantia de 2.496 cartrons des de l'1 de gener al 21 de setembre de l'any 2011, així com i pel que fa a les

vendes de carburant, donat que les màquines distribuïdores estaven enllaçades amb el sistema informàtic de gestió que controlava els estocs dels dipòsits, els referits processats anul·laren amb posterioritat a les transaccions els tiquets de venda de combustible d'imports cobrats en efectiu, causant a l'empresa per quina prestaven els seus serveis, durant el dit període de l'any 2011, un perjudici ascendent a la suma de 243.406 €, desglossada en 150.815 € per l'import deixat de facturar en concepte de tabac i 92.591 € per l'import deixat de facturar en concepte de carburant.

Que en data 21 de setembre de 2011, en el moment de la detenció dels processats pel Servei de Policia, CJB duia a la seva cartera personal 1.209,14 €, entre els quals hi havien 16 bitllets de 50 euros -un total de 800€- doblengats de manera individual, quan durant el registre practicat pels agents del Servei de Policia a l'estació de servei P., en verificar el contingut de la caixa registradora, no es trobà al seu interior cap bitllet de 50 euros, tot i haver-hi una suma de 2.280 € en bitllets de 5, 10 i 20 euros.

Practicada per agents del Servei de Policia una perquisició al domicili del processats CJB i MRF integrat en la benzinera, s'incautaren 14.500 euros en bitllets de diverses quanties que hi havia dins de la caixa forta, prop dels sobres amb la recaptació, tiquets de TPV i tiquets de caixa, així com altres 2.500 euros sota el calaix de la caixa registradora de la botiga de l'estació de servei, com també un parell de papers manuscrits per CJB amb anotacions de quantitats i preus de diferents marques de cartrons de tabac.

Que amb la finalitat d'introduir els diners sostrets o els beneficis del tabac transformat en líquid en els circuits financers, els processats CJB i MRF utilitzaren els seus comptes bancaris al Principat, 2 oberts a l'entitat X. i 1 a l'entitat Y., havent ingressat en efectiu en dits comptes, en el període comprès entre el mes d'octubre del 2008 fins el dia 2 de setembre del 2011, la quantitat total de 75.564,16 €, efectuant des dels referits comptes transferències a comptes oberts a Portugal, per amortitzar un préstec hipotecari que al seu dia havien atorgat per l'adquisició d'un immoble a Portugal.

Així mateix, els processats CJB i MRF obtingueren dos préstecs bancaris al Principat, concretament en dates 28 de novembre de 2008, per import de 10.765,04 euros, i 28 d'agost de 2009, per import de 24.427,25 euros, capital amb el que van adquirir els vehicles BMW Mini Cooper, matrícula AND-HXXXX i BMW 320D, matrícula AND-KXXXX.

Ambdós processats durant els referits anys, realitzaren altres treballs remunerats segons consta al extracte de punts de la CASS obrant a la causa. Així respecte de CJB, consta que durant l'any 2010, a més de l'estació de servei P. i de l'hotel C., on li pagaven mitjançant transferència bancària, també treballava a l'hotel N. al forn B. i per D., cobrant per dits treballs un total de 2.767,47 € satisfets en efectiu, i a l'any 2011 ja no consta

com assalariat al hotel C. i D., percebent en efectiu fins al mes d'octubre de dit any la quantitat de 2.623.20 €. Pel que fa a MRF, a més de l'estació de servei P., on cobrava per transferència bancària, consta que cinc mesos seguits a finals del 2008 i principis del 2009 realitzà treballs de netejadora per l'empresa J., i al febrer del 2010 efectuà una feina per T. S.L., cobrant dits treballs en efectiu per import total de 3.990,72 €.

Els processats CJB i MRF eren aficionats al jocs d'atzar, concretament al bingo, portant a terme una despesa molt important a les dues sales de bingo ubicades a Andorra la Vella i Escaldes-Engordany, i especialment a la sala B., en la qual acudien normalment els dos junts entre 15 i 20 vegades al mes, jugant cada dia que hi anaven, un mínim de 100 a 150 euros i fins a uns 300 euros, segons manifestacions del propi processat CJB, havent constatat el Servei de Policia que amb la targeta de crèdit del compte conjunt dels acusats s'efectuaren força reintegraments en caixers automàtics propers a les sales de bingo i pagaments per TPV dins del mateix bingo."

III.- RESULTANT: que contra l'esmentada sentència interposa recurs d'apel·lació la defensa de MRF, sol·licitant que es revoqui la sentència recorreguda en el sentit d'absoldre a la seva defensada del delicte pel qual ha sigut condemnada en primera instància, així com imposar les costes processals a l'acusació particular.

Considera que no ha quedat provada ni l'autoria ni la culpabilitat de la seva defensada per no haver-hi en autes cap prova directa ni indicis suficients que permetin enervar el principi de presumpció d'innocència.

En concret manifesta que:

- Mai ha estat encarregada de la benzinera, no sabia fer anul·lacions ni quadrava la caixa. Només es limitava a servir carburant, vendre qualche producte i cobrar en alguna ocasió.

- Els ingressos d'ella i el seu marit CJB –d'uns 5.000 euros mensuals– provenien de les múltiples feines remunerades que realitzaven a banda del treball a la benzinera. A més, no pagaven lloguer, llum ni calefacció i les seves despeses fixes ascendien a 2.500 euros, fet que els permetia viure còmodament.

- La casa de propietat situada a Portugal fou adquirida prèviament a iniciar la relació laboral amb la família A. i mai van efectuar amortitzacions anticipades del préstec hipotecari vinculat a la mateixa. A l'ensem, obtenien guanys al Bingo, essent uns aficionats afortunats, tot rebutjant l'import de 120.000 euros atribuït per la sentència a guanys no justificats, el càlcul del

qual seria incorrecte ja que no s'hi ha computat l'efectiu que el matrimoni ingressava quan tornava de Portugal en cas que no s'ho hagués gastat.

- El Servei de Policia mai ha efectuat comprovacions als bingos ni ha obtingut cap dada objectiva que acrediti traspassos anormals de diners a Andorra, Portugal o cap altre lloc.

- Sobre la valoració del perjudici econòmic sofert per la part perjudicada, considera que el pèrit Sr. XXX és un testimoni pagat per l'acusació privada i que els seus informes ofereixen diferents resultats i segueixen un mètode no adequat, circumstàncies per les quals no es pot considerar fiable l'import establert per aquest. A més, no s'ha aportat suficient documentació que acrediti el "desquadre" al·legat per l'acusació particular.

- La benzinera té un sistema informàtic que permet el seguiment del carburant per pantalla, per tant, el propietari pogut tenir diàriament a la vista, tot destacant que altres persones, a més dels processats, podien haver tingut accés a la clau de la benzinera.

Finalment observa, ateses les característiques i situació clínica de la Sra. MRF i el contingut dels informes i declaracions dels Drs. JCG. i MOF., que la seva defensada és una persona mancada d'habilitats, coneixements i lucidesa suficient per a realitzar els actes pels quals ha sigut condemnada en instància.

IV.- RESULTANT: que interposa recurs d'apel·lació la defensa de CJB, sol·licitant també la revocació de la sentència i l'absolució del seu representat, tot imposant a l'acusació particular el pagament de les despeses processals, inclosos els honoraris d'advocat.

No comparteix la relació de fets provats en relació a CJB, observant que el Tribunal de Corts es recolza en una prova indiciària insuficient i que emana únicament de la part acusadora i de la seva pericial privada, no existint cap element probatori objectiu que acrediti la responsabilitat penal del seu defensat.

L'informe elaborat pel Sr. XXX parteix de principis i metodologia que han sigut modificats en ulteriors informes –havent-se elaborat tres informes, tots ells amb diferents resultats–. El mateix presenta nombroses incoherències de dades i es basa en estimacions teòriques per quant fins l'any 2011 els perjudicats no portaven la comptabilitat del negoci. Afegeix que la família A. no ha incorporat en autes cap document bancari que acrediti el descobert, el control sobre l'estoc de la botiga o el circuit dels diners de la benzinera. Tampoc resta provada la suposada "falsificació

documental” del seu defensat degut a l’absència de prova objectiva al respecte –per exemple, la falta d’un peritatge informàtic– i perquè no s’ha pogut comprovar que el llistat d’anul·lacions hagi estat facilitat pel servei informàtic del S.

Finalment, reitera que el patrimoni dels consorts s’ha obtingut fruit del treball i a través de préstecs hipotecaris o personals, no apreciant-se cap moviment extraordinari durant el període de relació laboral amb la part perjudicada. Reitera que els diners gastats al bingo provenien del seu compte bancari personal i es retiraven pagant amb targeta o extraient-los en caixers, la qual cosa permet descartar que els sostraguessin de la caixa del negoci.

V.- RESULTANT: que també interposa recurs la defensa de la Sra. LMS, acusació particular en la present causa, sol·licitant la revocació parcial de la sentència recorreguda, fixant la responsabilitat civil “*ex delicto*” en l’import de 608.863 euros i no de 243.406 euros, quantitat que li fou atorgada pel perjudici sofert durant l’any 2011.

No comparteix la conclusió del Tribunal *aquo* respecte a la falta d’acreditació del perjudici sofert durant els anys 2009 i 2010, si bé dit tribunal reconegué que els processats dugueren a terme l’activitat il·lícita durant dit període.

Encara que el negoci no disposava del detall de les vendes i l’estoc durant aquests dos anys, estima quantificable el perjudici sofert, puix que:

- l’estació disposa d’un únic proveïdor, essent senzill calcular el diferencial entre l’import de la mercaderia adquirida i l’import de la venuda durant aquests dos exercicis; i
- les dimensions de l’establiment permeten obviar la variable d’estoc a l’hora de determinar els resultats.

Respecte als recursos formulats per les adverses, s’hi oposa rodonament, sol·licitant la seva desestimació i la condemna al pagament de les despeses processals ocasionades en segona instància.

VI.- RESULTANT: que el Mgfc. Ministeri Fiscal s’oposa als recursos formulats per les defenses de MRF i CJB, deixant al criteri d’aquest tribunal el recurs formulat pels perjudicats.

Observa que l'autoria i culpabilitat d'ambdós condemnats ha restat acreditada i correctament conclosa pel tribunal *aquo*, no només per les contradiccions existents entre les seves declaracions sobre l'origen dels diners, sinó pel desproporcionat nombre d'anul·lacions que s'efectuaren a fi de poder amagar l'apropiació de diners i pel fet que els ingressos en efectiu en llurs comptes bancaris no podien provenir del bingo ni de cap treball remunerat, d'acord amb els corresponents extractes de punts de la CASS.

La pericial del Sr. XXX demostra que, en certs períodes, l'estoc de carburant era superior a la capacitat dels dipòsits de la benzinera i que els encausats eren els encarregats d'indicar als propietaris quines eren les necessitats de l'establiment. Tanmateix, dita pericial no ha pogut ser desvirtuada pel pèrit de les defenses, en tant que aquest darrer no ha accedit a les dades econòmiques i comptables del negoci.

Finalment, es mostra d'acord amb les conclusions recollides a la sentència recorreguda respecte a no apreciar les excuses d'incapacitat i lucidesa al·legades per la defensa de la Sra. MRF.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: pel que fa a la responsabilitat penal, els recurrents MRF i CJB impugnen la seva culpabilitat i sol·liciten la seva absolució.

La sentència condemnatòria assenyala que, si bé no hi ha prova directa que CJB i MRF foren les persones que s'apoderaren de les quantitats de les vendes realitzades i no entregades a la propietat de l'estació de servei "P.", accepta l'existència d'una prova indiciària suficient per a justificar la participació dels implicats en els fets punibles.

II.- CONSIDERANT: en efecte, que de les recerques realitzades durant la investigació del Servei de Policia i de la instrucció i de la prova practicada al judici oral en ressurt que:

1.- Segons les declaracions de MAM, propietari amb el seu germà de l'estació de servei "P.", un problema de tresoreria va posar de manifest que faltava tabac i carburant: fins al moment, el comerç havia obtingut beneficis però al 2011 es van haver de formalitzar unes pòlisses de descobert. Mai havien contraposat les compres amb les vendes i va ser a l'any 2011 quan va posar la comptabilitat per posar-se al dia amb la gestió d'estocs. La

posada en funcionament d'una comptabilitat relativa a la gestió d'estocs va fer aparèixer un "desquadre" entre compres i vendes de tabac i carburant: l'estoc de carburant era, a vegades, superior a allò que podien contenir les cisternes de l'estació, així com un nombre considerable d'anul·lacions de compravendes, essent 92.591 euros de carburant en només 9 mesos de l'any 2011. MAM va precisar que fins al 2009 havien tingut resultat comptable positiu, i que al 2012 aquest va tornar a ser positiu novament en un import de 200.000 euros, després de 3 exercicis consecutius de pèrdues (2009, 2010 i 2011).

Aquestes informacions s'extreuen d'una banda del llistat d'anul·lacions d'articles facilitat per l'empresa "S." i dels comptes anuals de l'estació de servei corresponents als exercicis 2009 a 2012, signats i segellats per Govern.

2.- A començaments de l'any 2008, i –d'acord a la seva interpretació– fins el 21 de setembre de 2011, ambdós processats treballaven i vivien a la benzinera, essent els únics empleats fixos i, per tant, els que tenien accés a la caixa enregistradora i coneixien el circuit dels diners. CJB realitzava cada dia el tancament de caixa i guardava els diners en sobres. A més, segons el propietari de l'empresa, les comandes de mercaderia estaven fetes per ell però a petició de l'encarregat, qui coneixia necessàriament l'estat dels estocs.

Els dos processats estaven, doncs, sols a càrrec de la caixa, excepte un dia de descans setmanal. El substitut habitual, el Sr. IG, es troba fora de sospita, les anul·lacions de vendes constatades tenien lloc tots els dies de la setmana.

3.- Les irregularitats en els comptes, resultant de l'absència de facturació de mercaderies venudes tant en tabac com en carburant, avaluades en més de 200.000 euros per l'any 2011, es desprenen de la pericial efectuada pel Sr. XXX, membre del Col·legi Oficial d'Economistes d'Andorra, que fou la persona que va elaborar els comptes de l'esmentat negoci per presentar-los al Govern, el què implica que no és un subordinat de l'empresa "P." i que ostenta les obligacions de transparència i lleialtat pròpies de la certificació dels comptes.

Els processats, els quals impugnen la pericial realitzada pel Sr. XXX, es van abstenir de demanar al batlle instructor l'organització d'una pericial judicial. La pericial efectuada pel Sr. XXX no aporta cap element diferent, tenint en compte que no ha pogut efectuar cap càlcul puix que no ha tingut accés a la documentació, observant-se que el batlle instructor hagués pogut ordenar el peritatge amb un accés complert a la documentació de l'empresa si els ara recurrents ho haguessin sol·licitat.

4.- El ritme de vida de MRF i CJB no correspon ni de lluny als seus ingressos diaris.

En efecte, de l'estudi patrimonial efectuat segons informe policial i de les declaracions dels agents de Policia a la vista oral en ressortí que els ingressos de la parella obtinguts del treball a l'estació de servei "P." així com d'un treball annex en un hotel han estat declarades prop de la CASS, percebent uns 5.000 euros al mes, pagats per transferència. No obstant, l'estudi dels seus comptes bancaris va fer aparèixer ingressos en efectiu per import de 75.564 euros, curiosament identificats com a "nòmina".

En el moment de la detenció dels processats, CJB duia a la seva cartera personal 1.209,14 euros entre els quals hi haurien 16 bitllets de 50 euros doblats de manera individual. Tanmateix, de la perquisició al domicili dels processats s'incautaren 14.500 euros en bitllets dins de la caixa forta i 2.500 euros sota el calaix de la caixa registradora de la botiga.

La suma d'aquest líquid ostentat per ambdós processats és particularment sorprenent, en la mesura que a més de tenir uns ingressos de 5.000 euros mensuals, també tenien les següents despeses:

- despeses ordinàries per valor de 2.000 euros;
- una transferència mensual per la suma de 2.000 euros a Portugal;
- pagament d'un préstec per l'adquisició de vehicles, a raó de 500 euros mensuals;
- despeses quantificades, segons el processat CJB, entre 2.500 i 5.000 euros al mes per jugar al Bingo;
- amortització de la suma de 100.000 euros en només 5 anys d'un préstec hipotecari, que havien contret a Portugal per la compra d'una casa.

Els processats no han ofert cap mena d'explicació coherent respecte a les múltiples anul·lacions de tiquets de compravendes constatades (92.591 euros en 9 mesos durant el 2011), període en el qual ells eren els únics encarregats de l'estació de servei, ni sobre les discordances existents entre l'estoc real i l'estoc que apareixia a la comptabilitat.

Pel que fa al seu nivell de vida i de despeses, les seves declaracions són alhora contradictòries i inversemblants, tal i com ha subratllat el Tribunal de Corts.

Abans d'atribuir l'origen dels diners en efectiu percebuts per la parella a guanys obtinguts al Bingo, MRF va pretendre atribuir-los al lucre que CJB obtenia de les operacions de contraban, les quals finalment foren negades.

No és pertinent l'explicació consistent en tenir importants despeses i que els actius en efectiu provenien dels guanys del Bingo, compte tingut l'elevat import de les despeses generades per la participació en aquest joc – necessitaven 5.000 euros mensuals segons els processats– i els guanys atribuïts d'un màxim de 800 euros segons les precisions aportades a la vista oral per l'agent de Policia número POXXX, el què suposa haver jugat, per obtenir els guanys pretesos, un nombre de vegades totalment inversemblant.

5.- El Tribunal de Corts finalment ha destacat que, segons les declaracions dels processats i dels testimonis, MRF i CJB sabien com funcionava el negoci, coneixien perfectament el canal d'entrada de comandes i que no es supervisava el material ni els diners per part de la propietat la qual, demostrant en una certa negligència, els hi havia fet total confiança de quina en van abusar, essent CJB qui realitzava les comandes als Srs. A. i aquests, al seu torn, les traslladaven al Centre S., l'únic proveïdor de la mercaderia. CJB no pot pretendre que el proveïdor no hagués lliurat tota la mercaderia encomanada doncs era ell qui la rebia i firmava els albarans de conformitat.

Aquesta Sala considera que existeix prova indiciària, la qual reposa sobre indicis múltiples i concordants, de l'autoria dels processats en el delictes major continuat d'apropiació indeguda amb un perjudici superior a 6.000 euros en concurs medial amb el delictes menor continuat de modificació d'enregistrament tècnic de l'article 443 del Codi Penal.

Igualment s'observa que degut a la naturalesa del delictes, l'existència de prova directa és totalment hipotètica i que el conjunt d'indicis perfectament establerts, nombrosos i concordants no poden ser desvirtuats per simples negacions i explicacions contradictòries i incoherents.

6.- Pel que fa a les al·legacions de MRF, segons les quals, d'una banda mai ha estat encarregada de la benzinera i, d'altra banda, que degut a la seva situació clínica mancava de coneixement i lucidesa suficient per realitzar els actes, cal posar en relleu que en primer lloc, com ella mateixa ha reconegut a l'acte del judici oral, es quedava moltes vegades i estones sola a la benzinera, venia carburant i altres productes i sabia cobrar i manejar la caixa enregistradora.

Tanmateix cal subratllar que les malversacions de fons realitzades durant un llarg període són "obra" d'ambdós processats i que els dos se'n van beneficiar de manera idèntica.

Com ha conclòs encertadament el tribunal de primera instància, cap element permet afirmar que l'estat psíquic i clínic de MRF com a resultat del seu empresonament és idèntic a aquell que presentava quan ella

gestionava, juntament amb el seu marit, l'estació de servei. El Tribunal de Corts ha estimat, i amb raó, que si estigués malament de salut no hauria pogut fer la seva feina, treballs extres i jugar 4 vegades a la setmana.

La Dra. MOF va precisar a la vista oral que, a l'inici de la seva intervenció, la Sra. MRF era una persona amb confusió mental absoluta, prenia medicació pel Parkinson i per la depressió i el seu estat va anar millorant en el decurs de la seva detenció. Tot i que la Dra. MOF, metgessa general, va afirmar que la processada no tenia la capacitat mental per col·laborar en un delictes continuat, per contra el Dr. JCG, psiquiatra, indicà que no hi va poder apreciar cap alteració, que la seva capacitat intel·lectual es troba dins la mitjana de la població i que, encara que li costa prendre decisions de forma objectiva i analítica, no podia afirmar que no tingués capacitat suficient per cometre el delictes. En conseqüència, no ha estat provada l'alteració de les facultats mentals de MRF al moment dels fets d'autes i, per tant, el tribunal de primera instància, encertadament, l'havia de considerar com coautora dels delictes.

La pena pronunciada pel Tribunal de Corts de 3 anys de presó, dels quals un any ferm –que coincideix amb el temps ja complert de forma preventiva– i la resta condicional simple està adaptada a la gravetat dels fets comesos, a la manca d'antecedents penals dels processats i llur concreta situació personal.

Les disposicions penals de la sentència recorreguda han de ser, doncs, confirmades.

III.- CONSIDERANT: pel que fa a la responsabilitat civil, els recurrents J. i MAM, actuant en nom i representació de la Sra. LMSA, demanen que la responsabilitat civil sigui fixada en 608.863 euros, tenint en compte el perjudici sofert durant els anys 2009 i 2010, tot basant-se en l'informe elaborat pel Sr. XXX.

Aquest va calcular les pèrdues ocasionades durant els exercicis 2009 i 2010 –en no disposar de vendes detallades per famílies/articles per aquests exercicis i sense tenir en compte la variació d'estoc, en absència d'un programa comptable de gestió dels estocs fins al 2011– aplicant a l'import realitzat un marge teòric destinat a determinar les vendes teòriques que s'haurien d'haver fet. Malgrat això, el peritatge no es basa en dades reals, fent el pèrit una extrapolació de les dades del 2011 que li foren facilitades pel servei informàtic del Centre S.

Només pot ser indemnitzat un perjudici actual i cert. L'avaluació a partir d'un marge brut teòric, calculat segons les referències de l'any 2011, no pot ser reconegut. En efecte, el Tribunal de Corts ha estimat exactament

que, tal i com es desprèn de les declaracions a la vista oral dels germans A., aquests portaven un control nul del funcionament i rendiments de l'estació de servei, fins al punt que desconeixien l'estoc del què disposaven abans que X. consultors es fes càrrec de la supervisió econòmica del comerç, a principis de 2011.

En absència d'informació pel període comprès entre 2009 i 2010 relativa a les vendes detallades per articles i a la variació d'estocs, la decisió d'avaluar l'import indemnitzatori en la quantitat de 243.406 euros corresponent a l'import real al que ascendien les vendes deixades de facturar ha d'esser confirmada.

IV.- CONSIDERANT: compte tingudes aquestes consideracions, que la sentència recorreguda ha de ser íntegrament confirmada.

V.- CONSIDERANT: que és d'aplicació als condemnats l'indult atorgat per decret de SS.EE. el Coprínceps d'Andorra de data 1 d'agost de 2014.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Desestimar els recursos d'apel·lació formulats, respectivament, per les representacions lletrades de MRF, de CJB i dels Srs. J. i MAM, actuant en nom i representació de la perjudicada Sra. LMS.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts en data 27 de gener de 2016.

3.- Apreciar que MRF i CJB s'han de beneficiar de l'indult atorgat pel decret de SS.EE. el Coprínceps d'Andorra de data 1 d'agost de 2014.

4.- Condemnar a les parts recurrents al pagament les despeses processals causades, inclosos els honoraris d'advocat.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al M. I. Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.